

oriteterne blive staaende uforandrede; men for dem, der efter Lovens Ikrafttræden skulle gøre Laan, vil det sikkert blive Tilfældet. Men selv for dem, der have deres Laan i Orden i det Øjeblik, Loven vedtages, vil det i de fleste Tilfælde inden ret lang Tid faa Betydning. Man har i Kreditforeningerne rig Erfaring for, at Laanene stadig omsættes. De afdrages, og det fører til, at vedkommende stadig vil have Laanesummen forhøjet igen. Ejendommene forbedres, og derved faa Ejerne Brug for eller blive i Stand til at kunne laane flere Penge i deres Ejendomme. Og de, der have deres Laan i Orden, ville saaledes dog komme til at føle Kildebeskatningens uheldige Følger, naar deres Laan skal omordnes senere. Og vi maa jo tage langt Sigte ved denne Reform, som forhaabentlig bliver saa god, at den kan gælde i lang Tid. Vi maa særlig se paa, hvordan den kan antages at ville virke ikke just lige straks, men i Fremtiden.

For at illustrere, hvordan Loven efter min Opfattelse vil komme til at virke straks, skal jeg anføre et Eksempel. En Mand har en Gaard paa 5 Tdr. Hartkorn, der er ansat til en Værdi af 40,000 Kr. Lad os gaa ud fra, at han efter denne Lovs Ikrafttræden optager et Kreditforeningslaan paa 20,000 Kr. til 4 pCt. Lad os endvidere gaa ud fra, at han, dersom denne Lov om Kildebeskatning ikke blev gennemført, vilde kunne afsætte sine Obligationer til Parikurs. Det kan han desværre ikke for Tiden, men der kan jo være Tider, hvor de koste endog over Parikurs, og den øjeblikkelige Kurs spiller jo ingen Rolle i den Forbindelse. Vi kunne derfor lige saa godt gaa ud fra, at der betales den ene som den anden Kurs. Vi gaa altsaa ud fra, at han afsætter Obligationerne til Parikurs. Han vil saa kunne faa 20,000 Kr. kontant for Obligationerne. Men hvis vi nu gennem Kildebeskatningen formindske det Udbytte, som Kreditforeningsobligationerne give, med 2 pCt., forekommer det mig aldeles øjensynligt, at han efter Lovens Ikrafttræden under i øvrigt samme Forhold kun vil kunne afhænde dem til en Kurs af 98: I det første Tilfælde faar han 20,000 Kr. kontant, som maa forrentes med 4 pCt. Den aarlige Rente bliver saaledes 800 Kr. I det andet Tilfælde faar han gennem Kreditforeningslaan kun 19,600 Kr. kontant, hvoraf der ogsaa svares en Rente-ydelse af 800 Kr. Hvis han nu har Brug for de 400 Kr. mere — og det er i de fleste Tilfælde desværre saaledes, at Laantageren har Brug for det størst mulige

Laan, han kan faa — og han ikke kan faa mere end de 20,000 Kr. i Kreditforeningen, maa han have et sekundært Laan paa 400 Kr. Dersom han havde faaet de 400 Kr. mere i Kreditforeningen, og han ikke havde haft Brug for dem, kunde han have sat dem i en Sparekasse og faaet Rente af dem. Men hvis han har Brug for mere og faar et sekundært Laan, saa vide vi jo, at i de allerfleste Tilfælde er det lavt sat, naar man for et Laan paa 2den Prioritet kun kommer til at svare 5 pCt. Han kommer da til at svare i Rente af de 20,000 Kr. kontant i alt 820 Kr. For en saadan Mand vil Forholdet med Hensyn til Skattereformen stille sig saaledes: Nu svarer han 17,4 Kr. pr. Td. Hartkorn; det er af 5 Tdr. Hartkorn ca. 87 Kr. Han vil saa først faa en Ejendomsskyld af 1,2 p. m. af 40,000 Kr., altsaa 48 Kr., dernæst en Ejendomsskyld af 0,8 p. m. som Formue- og Indkomstskat, det bliver 32 Kr. I sin Rente maa han imidlertid tilbageholde 2 pCt. af de 820 Kr. Det bliver 16 Kr. 40 Øre. Hans forøgede Renteudgifter som Følge af Indkomstkildebeskatningen, der er 20 Kr., reduceres derved til kun 3 Kr. 60 Ø. Mandens Ydelse vil følgelig blive 48 + 32 + 3,60 Kr., altsaa i alt 83,60 Kr., og da han nu har en Skat af 87 Kr., bliver den Fortjeneste, han har efter disse Love, reduceret til 3 Kr. 40 Øre eller 68 Øre pr. Td. Hartkorn. Har Manden sit Laan ordnet i Kreditforeningen inden Reformens Gennemførelse, bliver Fortjenesten noget større. Saa bliver Ydelsen først 1,2 pro mille af Værdien, det er 48 Kr., og dernæst 0,8 pro mille, det er 32 Kr., hvoraf de 16 Kr. afdrages i Renten, det bliver altsaa i Formue- og Indkomstskat kun 16 Kr. — i alt 64 Kr. — og saa bliver Gevinsten 23 Kr. eller 4,60 Kr. pr. Td. Hartkorn. Har Manden slet ingen Gæld, ville hans Ydelser blive ialt 2 pro mille uden Afdrag, som han kommer til at svare af sin Ejendomsværdi 40,000 Kr. Det bliver 80 Kr. Saa bliver hans Gevinst 7 Kr. eller pr. Td. Hartkorn 1 Kr. 40 Ø. Desuden faar han en mindre Fordel derved, at han, om han skal svare Tiende, kan tilbageholde 2 pCt. af Tiendeydelsens aarlige Værdi. Det førstnævnte Eksempel vil i det lange Løb blive det, som vil komme til at gælde for det overvejende store Flertal af Landejendomsbesiddere, og da vi netop her ved Behandlingen af denne Reform maa se noget ud i Fremtiden, forekommer det mig, at Reformen, som den foreligger, set fra Landbrugets Standpunkt, er langt fra tilfredsstillende. Jeg maa derfor afgjort modsætte mig